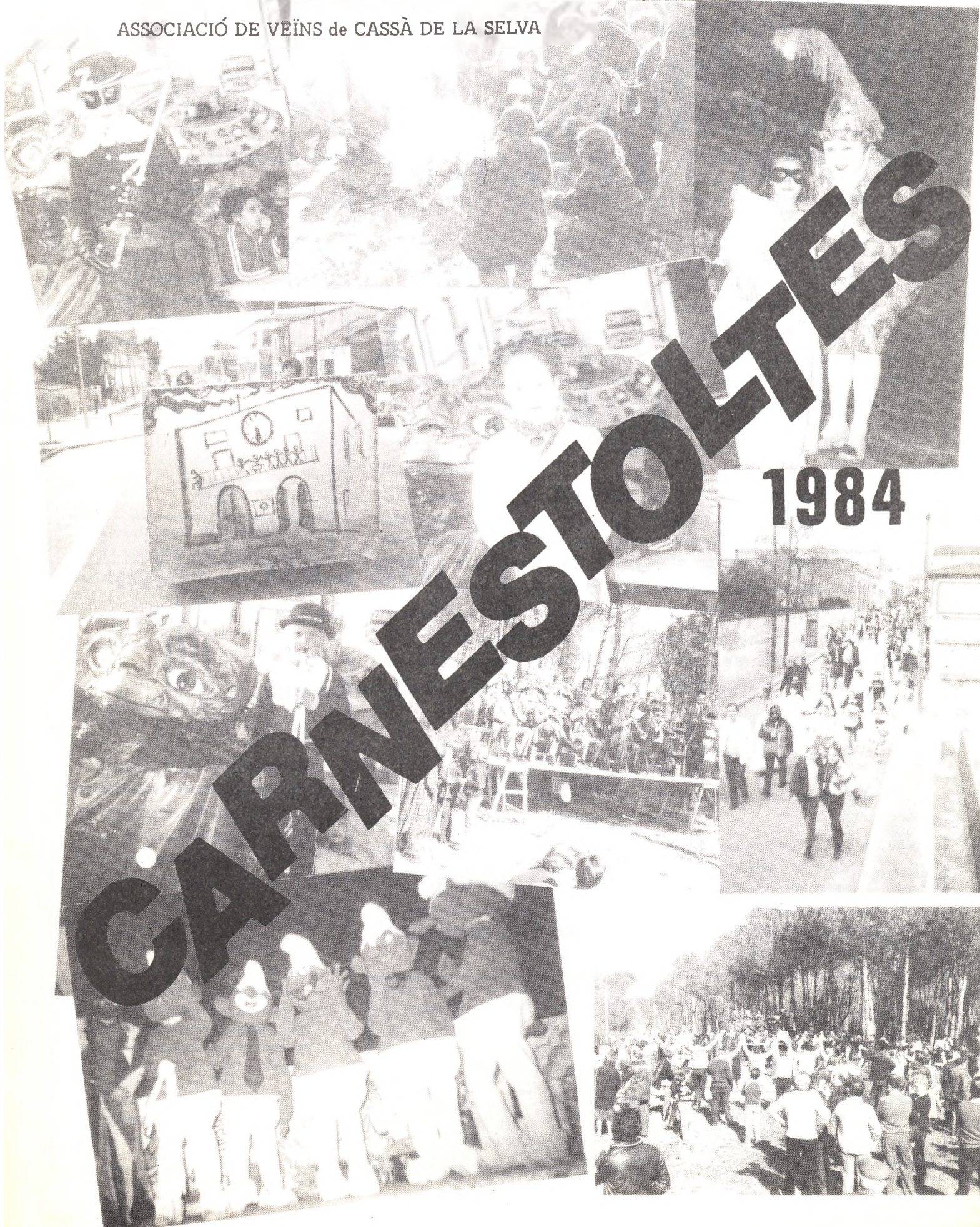

EL BROLLADOR

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS de CASSÀ DE LA SELVA

1984

Electricitat, fontaneria, butà i calefacció

Servei de reparacions

Assistència tècnica especialitzada en:

Ràdio - televisió, escalfadors, cuines, rentadores, frigorífics, etc.

Muntatge d'antenes, televisions col·lectives, auto - ràdios

JFRIGOLA
JJORDI

Distribuïdor i servei tècnic oficial de:

TV JOR - BEL - color

únic al mercat

Vegin la nostra gran exposició d'electrodomèstics

Llums

Neveres automàtiques cícliques

Rentadores superautomàtiques

Cuines electròniques

Equips estereo i alta fidelitat

Televisió negra i color

Demanin pressupostos sense compromís

RAVAL, 51 - 53

TELEFONS 46 11 15 - 46 11 38

CASSA DE LA SELVA

NUM. 51 - FEBRER DEL 1984
 ESPECIAL CASSA DE LA SELVA

SUMARI

- 3 - Editorial
- 4 - Teatre - Montseny
- 5 - Programa de Carnestoltes
- 6 - Ambulància
- 7 - Rialles
- 8 - L'energia del mar
- 9 - Servei permanent
- 10 - 11 - Televisió Catalana - TV3
- 13 - 14 - Bústia
- 15 - 16 - Industries Càrniques
- 17 - La malaltia coronària
- 18 - Diputació de Girona

Dipòsit Legal: GE-62/1983
 Imprimeix: Gràfiques Duch - Cassà

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DE
 CASSÀ DE LA SELVA

L'Associació de Veïns no es solidaritza necessàriament amb les opinions dels col.laboradors, ni es compromet a mantenir correspondència, ni a publicar i tornar els seus escrits.

NOTA DE LA REDACCIÓ:

Per tal de publicar una carta o escrit dels lectors a la Secció de Bústia i col.laboracions espontànies al Brollador, és necessari que vingui firmada per l'autor i amb el D.N.I., encara que, si ho sol·licita, es publiqui amb pseudònim.

Tindran preferència els escrits dels socis de l'Associació, i els temes de caràcter general i amb crítica constructiva.

EDITORIAL EDITORIAL EDITORIAL EDITORIAL EDITORIAL EDITORIAL

Es diu que els cent primers dies de govern d'una nació, d'un poble, són els que marquen la pauta de la possible trajectòria política que es portarà a terme durant els quatre anys de govern, on es poden copsar els defectes i virtuts i el seu tarannà polític i social.

En el decurs d'aquests cent dies ja es van definir les postures dels grups i de cada component dels mateixos, on les idees de dreta i d'esquerra hauran sortit a flor de pell, en un debat de qualsevol Ple, moltes vegades sense voler, ja que no creiem que entre la coalició convergent i socialista, la ideologia sigui motiu diferencial: ja que si s'han aparellat serà per altre motiu que cada dia que passa és més palès.

Tornem a assistir a un altra situació versemblant a la passada legislatura municipal, sense els alts i baixos que comportava l'ésser una majoria precària. Nou regidors contra quatre, ha de donar una seguretat al grup que governa que no té cap excusa vàlida.

Si les coses no surten bé, si al poble no s'hi dona una mà de govern eficaç i sòlida, no podran donar les culpes a l'oposició.

Si no es compleix el programa electoral dels dos partits, on els problemes socials i culturals quedaven ben definits i divulgats, com els fums, el tema social i econòmic de l'hospital, l'ensenyament, problemes sanitaris, etc.

Greu responsabilitat, senyors, la que tenen damunt les espatlles, ja que si es fan les coses ben fetes, a pesar del que digui i faci l'oposició, condemnada intencionalment a picar de peus per sempre més, no hi haurà excusa vàlida que justifiqui la possible falta d'iniciatives, que, per altra banda, no desitgem.

Ja no serà excusa l'oposició, els sis regidors de C. i U., junt amb els tres del P.S.C., fan majoria, tenen la paella pel mànec, i que si no la posen massa sovint al foc de les pica-baralles internes —que ja han començat—, els queden tres anys i escaig molt bons per aconseguir moltes coses per a Cassà.

... i quasi en portem ja 300.

Per Carnestoltes passat'ho bé, disfressat amb nosaltres.

Dissabte dia 10 de març a les 3 de la tarda a La Coma.

TEATRE

El passat dia 21 de gener, al teatre de les Escoles Nacionals, el grup de teatre local "La Guspira", vam estrenar l'obra de teatre "Arribaré a les set... mort".

És la segona obra estrenada pel nostre grup i la veritat és que mai ens hauríem pensat que una obra tan senzilla donés tant bon resultat.

Durant tres mesos hi vam estar treballant hi s'ha de dir que gairebé mai va faltar ningú als assaigs, ja que ens ho passàvem molt bé i ara que estem uns dies sense fer res, es troben a faltar molt.

De totes maneres, el dia que vam riure menys va ésser el dia de la presentació de l'obra. Algú del públic va comentar "quin tip de riure que us deveu fer darrera". Doncs no, anava molt equivocada. Tothom estava pendent del què passava a l'escenari, amb l'agravament que no es podia veure. Tots seriosos i callats, no semblàvem els mateixos de la setmana abans, que per qualsevol cosa teníem de parar l'obra per riure.

Un cop acabada, tots els nervis i les males cares de l'última setmana queden a un racó.

Aquest mes de febrer s'ha representat a Llagostera, i també, una altra vegada a Cassà, el dia 26 del mateix mes.

MAS SEGALAS
VILADRAU (Girona)

II PREMI MONTSENY

I.- L'Associació d' "Amics del Montseny" convoca el "II premi MONTSENY", per a articles literaris sobre temes referents a qualsevol aspecte -llocs, persones, fets, etc. d'aquesta muntanya i de la seva gent.

II.- Hi podran concórrer escrits inèdits, en llengua catalana, signats amb el nom de l'autor. Hi haurà de constar nom, cognoms i adreça.

III.- Els treballs s'han d'enviar per duplicat, a la seu social de l'entitat: Mas Segalàs, Viladrau (Girona), fent-hi constar "per al II Premi Montseny". Els treballs inèdits s'enviaran mecanografiats a doble espai i per una sola cara i la seva extensió màxima serà de cinc fulls holandesos.

IV.- El premi té una dotació de 75.000 pessetes.

V.- Els originals s'enviaran fins al dia primer de maig del 1984 i el veredictes es farà públic durant la primera quinzena d'agost del mateix any.

VI.- Comprondran el Jurat els senyors Marià Manent, que el presidirà, Salvador Millet i Bel, Llorenç Gomis, Jesús Masferrer i Eugeni Bofill, que actuarà de Secretari.

VII.- No es mantindrà correspondència sobre el concurs ni es retornaran els originals que quedaran en propietat de l'Associació, la qual tindrà el dret de publicar-los sense ànim de lucre. La participació implica l'acceptació d'aquestes bases.

* **CARNESTOLTES** *

Com cada any, organitzat per l'Associació de Veïns de Cassà.

DISSABTE, DIA 10 DE MARÇ DEL 1984

DIUMENGE, DIA 11 DE MARÇ

A les 10 del matí, al Passeig Vilaret

GRAN XOCOLATADA

amb "bimboles" per a tothom.

Tot seguit, actuació dels animadors infantils

Marcel i Quim

Tarda, a les 3, a la Plaça de la Coma

Concentració de disfresses i carrosses per a la

COLOSSAL CERCAVILA

amb l'acompanyament del grup animador

Pebre amb Sucre

amb el següent itinerari: Plaça de la Coma, c/. del Molí, Abaix, Plaça de Sant Pere, Raval, Catalunya, i acabarà al Passeig Vilaret amb el

CONCURS de DISFRESSES

Que serà filmat per les càmeres de TV3, la Televisió de Catalunya.

Premis i caramels per a tots els participants.

Nota.— Les inscripcions per al Concurs poden fer-se fins el mateix dissabte dia 10, a la 1 del migdia, a can Jordi Frigola, c/. del Raval, telèfon 46.11.15. Preu: 100 ptes. - Amb fotografia: Socs A.V., 150 ptes., No Socs, 200 ptes.

A partir de les 9 del matí, al Remei

V SARDINADA

amb torrades, sardines, grana de capellà, etc.

A les 10 **I TRIAL SIN** "Juvenil"

A les 12

AUDICIO DE SARDANES

per la Coblà LA PRINCIPAL DE LLAGOSTERA, interpretant:

L'Aplec de tardor *C. Saló* Gota d'aigua *J. Calders*
El pla de l'Armentera *J. Masó* Terra nostra *B. Vallmajó*
Als Drs. Pascual i Rusalleda *J. Vicens "Xaxu"*
F. Camps

A l'hora de dinar

CONCURS D'ARROSSADES

A la tarda **JOCS DE CUCANYA**

Notes.— Hi haurà servei de Bar i aigua

Es rifarà un cabrit viu

Bar La Gresca

AGRADABLE AMBIENT MUSICAL

Carrer del Pont, 14

CASSÀ DE LA SELVA

AMBULÀNCIA

Dintre de l'ordre del dia del Ple del mes d'octubre, s'aprovà la creació d'un Servei Municipal per "netejar" els carrers de cotxes mal aparcats; el Servei de Grua s'ha aprovat. Encara que no sigui usat desmesuradament i en casos extrems, serà un servei molt polèmic, a part de les despeses i inútil. Si es fa, quin pressupost hi ha estipulat? perquè, és clar, s'ha de comprar un camió-grua, matriculació, manteniment, conductors de 1.ª... perquè la grua ha d'ésser un Servei Públic (SP). O sigui, igual que l'Ambulància.

Què hem de fer per aconseguir un ajut municipal per a l'Ambulància? És que un vehicle adquirit mitjançant l'aportació popular, per a solventar unes necessitats que creiem indispensables, no mereix l'atenció ni l'ajut per part de cap Ajuntament democràtic? El que és del poble, adquirit amb sacrifici, és un bé públic i com a tal tindria d'ésser recolzat pels seus representants. Desentendre's d'aquesta responsabilitat sanitària local, vol dir marginar tota iniciativa popular.

L'entitat responsable d'aquest Servei d'Ambulància, després d'esgotar tots els mitjans al seu abast davant els Serveis Sanitaris de la Generalitat i en el mateix Ajuntament, feu pública la situació real del Servei, que des dels traspassos

fets des del Govern central a la Generalitat s'ha creat una situació deficitària, tant amb els terminis de cobrament com en la rebaixa de tarifes, essent impossible mantenir el Servei.

Posada aquesta situació en coneixement del nou Ajuntament, hem demanat un ajut econòmic i una col·laboració de personal, fins i tot que fos el mateix Ajuntament el que es fes càrrec del Servei. No ens han donat cap solució. No hi ha diners ni iniciatives vàlides per a resoldre el problema, sinó tot el contrari.

Serà més positiu crear un Servei de Grua Municipal?

Actualment no hi ha conductor fixe, ja que no es pot mantenir; doncs tenim per cobrar del Servei de Sanitat de la Generalitat la quantitat aproximada de 250.000 pessetes, que amb l'aportació de l'Ajuntament, que no ha variat des de l'any 1980, de 6.000 ptes. mensuals, fa impossible que el Servei funcioni correctament.

Que consti que no és cap Servei deficitari, el poble no hi perdria econòmicament. Solament caldria un finançament per a poder aguantar les demores de cobrament que ja hem esmentat. Per tant, no seria cap càrrega econòmica, si l'Ajuntament es decidís a posar el problema sobre la taula i entrar d'una vegada per totes en el fons de la qüestió.

L'Associació de Veïns no vol diners, el que volem és un ajut perquè l'Ambulància funcioni i sigui un model d'eficàcia per a qualsevol necessitat, per a qualsevol persona que la necessiti.

L'Ajuntament té la paraula.

COLLA EXCURSIONISTA - ASSOCIACIÓ DE VEÏNS

Durant els mesos de juliol, agost i setembre, l'Associació de Veïns juntament amb la Colla Excursionista Cassanenca, portaren a terme vuit sessions de cinema a les diferents places del poble. Assoliren un gran èxit de públic, amb una mitjana de 150 persones per sessió.

Esperem que aquest any hi podem tornar, ja que això és un motiu perquè la gent surti de casa i deixi per una estona la caixa de trons apagada.

Aquest passat any, per Santa Tecla i coincidint amb l'homenatge a Na Angeleta Soler i Ester, es programaren dues activitats infantils que les organitzaren l'Associació de Veïns i la Colla Excursionista Cassanenca.

Es preparà una cursa popular, on hi participaren unes 75 persones, i seguidament, després del repartiment de premis, hi hagué l'actuació de Noé, animador infantil. No hi va pas haver molta gent en cap dels dos actes, però els pocs que erem ens ho passarem molt bé.

biblioteca de "la Caixa"

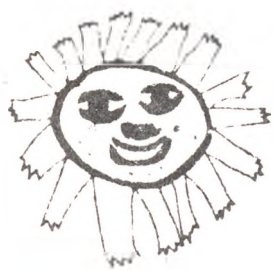
noves adquisicions

<i>Carbó, J.</i>	Un xicot de sort
<i>Jenosch</i>	El tío Popoff vuela a los árboles
<i>Cendars, B.</i>	Cuentos negros para niños blancos
<i>Nöstlinger, Ch.</i>	Filo entra en acción
<i>Enciclopedia</i>	Enciclopedia de la Biblia
<i>Brebbie, M.I.</i>	Ley de divorcio
<i>Vega, A.</i>	La droga a l'escola
<i>Myers, P.</i>	Métodos para educar niños con dificultades en el aprendizaje
<i>Martínez, F.</i>	Comercio y transporte internacionales
<i>Monguilot, J.</i>	El mar y sus recursos
<i>Reyes, J.</i>	La crisis energética
<i>Frutos, L. M.ª</i>	La era industrial
<i>Michels, U.</i>	Atlas de música
<i>Juan Manuel</i>	El conde de Lucanor
<i>Ripoll, E.</i>	Els grecs a Catalunya

OBRA CULTURAL DE

"la Caixa"
CAIXA DE PENSIONES

moviment RIALLES

de Catalunya

El moviment Rialles de Catalunya ha arribat a Cassà: el passat diumenge 5 de febrer va ser la primera estrena, va tenir lloc la primera festa.

La representació d'aquest moviment al nostre és el nou grup constituït, que sota el nom de Rialles, s'encarregarà d'acomplir i fer complir tots els requisits necessaris per a fer arribar a la mainada de Cassà, una nova i diferent diversió.

Podem fer una breu presentació històrica de RIALLES al nostre país, per tal de tenir-ne un millor coneixement:

Quan ara fa deu anys una gent de Terrassa iniciaren aquesta aventura anomenada RIALLES, ho feren preocupats pel buit que representava la manca d'uns espectacles adients per a la mainada, alguna cosa diferent del que els oferia la televisió o els mals anomenats cinemes "aptos". La vinculació a la delegació terrassenca d'Òmnium Cultural per part d'algunes persones promotores de la iniciativa, féu que "Rialles" nasqués amb una intencionalitat molt clara: avançar pel camí de la normalització cultural i lingüística en el camp dels espectacles per a nois i noies. Al cap d'uns anys, en sortir fora del clos terrassenc per a explicar aquesta experiència a altra gent, hom es trobà amb la necessitat de formular, d'una manera més precisa, els propòsits de "Rialles"; després d'una reflexió sobre el treball fet durant aquells anys, la formulació quedà dibuixada així: intentar, a través de les activitats que els ofereix "Rialles", que els nois i les noies de casa nostra tinguin uns espectacles de qualitat, estètica i pedagògica, que facin d'ells uns espectadors actius i que els ajudin a sentir-se arrelats a la cultura catalana.

Una colla de gent de Cassà, doncs, ha tingut interès en què tot això tingués incidència també al nostre poble, i ha contactat amb l'Equip Coordinador del "Moviment Rialles de Catalunya".

Ara que ja hem començat i, dit sigui de passada, hem començat molt bé, hem d'intentar entre tots que això tingui una continuïtat, doncs és fer veure un món diferent, sinó nou, als nens i nenes de Cassà.

Fent referència ja als espectacles programats per aquest primer mig any de l'any 1984 a Cassà:

-4 de març - Cinema: "La flauta dels sis Bar-rufets".

-1 d'abril - Teatre Curià: "La llegenda de l'Atlàntida".

-4 de maig - Grup La Tramoia: "La princesa embruixada".

-FESTA MAJOR:

16 de juny: Grup d'Animació Gralla.

19 de juny: Titelles Naip.

Cinema.

La energía de las olas

Las olas baten diariamente las costas de todo el mundo con una fuerza total equivalente a la de una bomba de hidrógeno de 50 megatonnes. Hasta ahora se ha desperdiciado esta colosal ENERGÍA DE LAS OLAS. Pero los científicos han proyectado aprovecharla para accionar máquinas que generen corriente eléctrica.

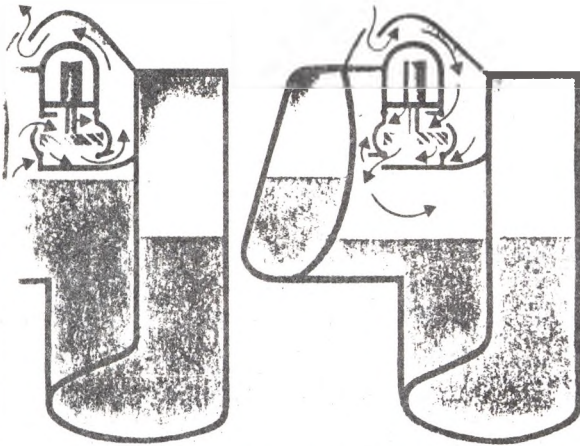
A fines de la década de los setenta había varios proyectos en curso. Uno consistía en un dispositivo pendular. Las olas accionan, al pasar, el dispositivo conectado con la columna central, y los aparatos instalados en ella convierten el movimiento en energía eléctrica. Dispositivos gigantes de este tipo, ordenados en filas del tamaño de un superpetrolero y extendidos a lo largo de 1000 km del Atlántico Norte, serían teóricamente capaces de suministrar con creces a Inglaterra toda la energía que necesitara.

Otro de los sistemas es el de plataforma contorneadora. Las olas empujan las plataformas y su movimiento pone en acción las bombas hidráulicas insertadas entre ellas, convirtiendo la energía en alta presión dentro de un fluido.

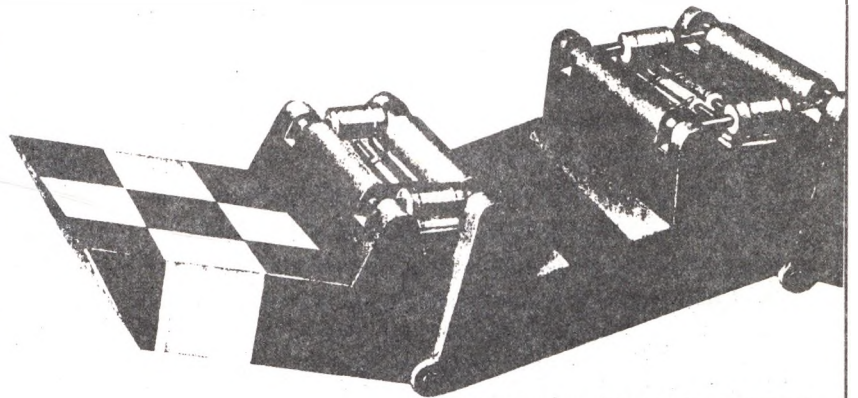
Un tercer invento (la columna de agua oscilante) se basa en el principio de que el movimiento de la ola dentro de una caja invertida puede obligar al aire a entrar y salir por un orificio practicado en la parte superior.

Un cuarto sistema —el rectificador de Russell— se asemeja a una enorme caja flotante con depósitos situados a diferentes niveles. Las olas irrumpen en los superiores y salen por los inferiores, generando a su paso corriente eléctrica.

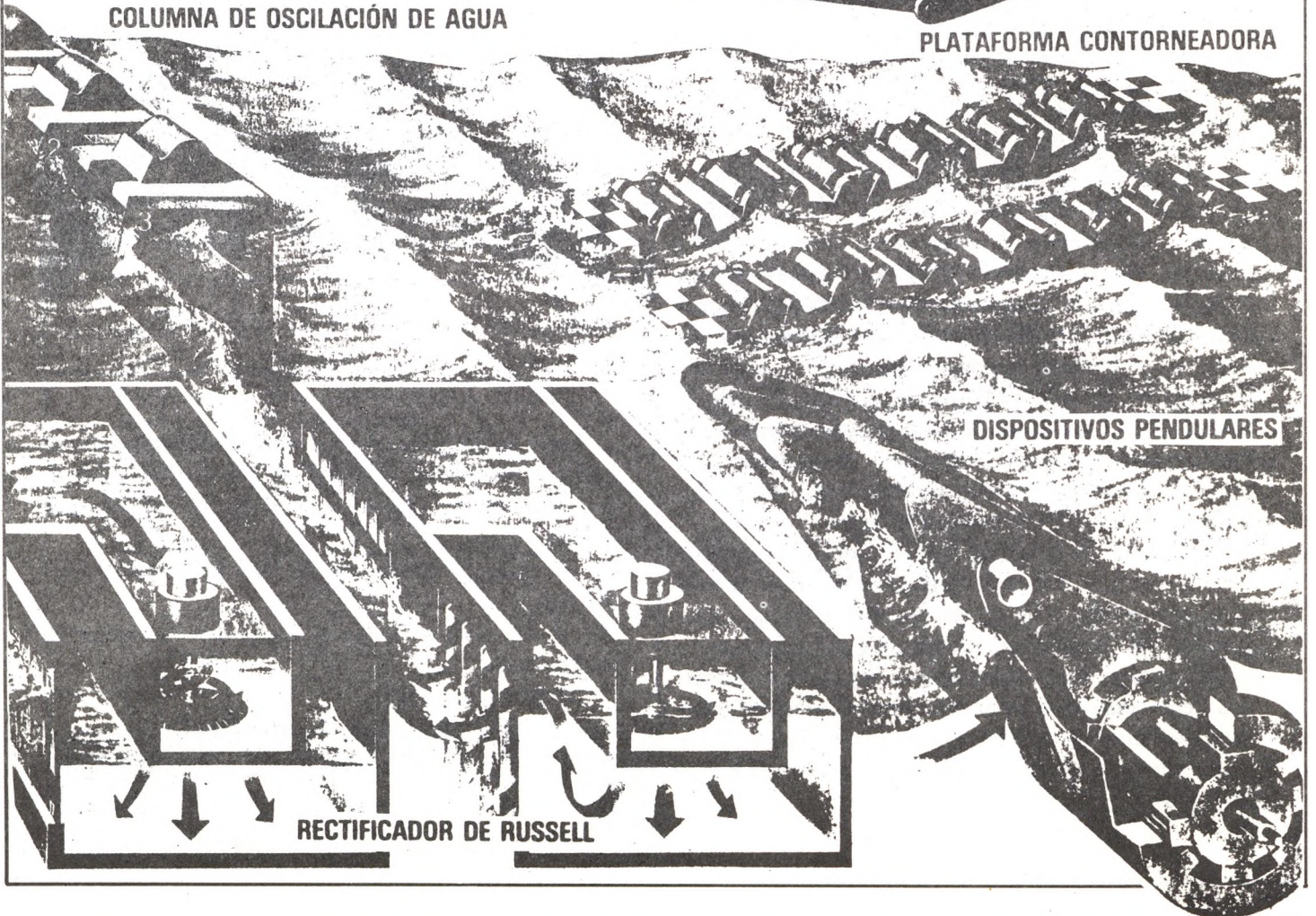
Es preciso resolver graves problemas antes de que estos proyectos demuestren su viabilidad. Los inmensos generadores flotantes harían peligrosa la navegación, y podrían desatar temporales si no estuvieran tan bien afianzados como una plataforma petrolífera. Sea como fuese, la acuciante escasez de petróleo hace urgente su desarrollo.

COLUMNA DE OSCILACIÓN DE AGUA

PLATAFORMA CONTORNEADORA

DISPOSITIVOS PENDULARES

RECTIFICADOR DE RUSSELL

SERVEI PERMANENT D'AMBULANCIA

Telèfons: 46 11 15 (Jordi Frigola)
46 10 69 (Policia Municipal)
46 17 22 (Josep Barnes)

Una Televisió per Catalunya

Extrets del muntatge en vídeo de presentació del projecte

La vida és imatge. Avui no es pot dubtar de la importància dels mitjans de comunicació audiovisuals i del paper de la televisió en aquest camp. La televisió, mitjà de comunicació per excel·lència, esdevé un ull sobre el món i alhora un ull sobre nosaltres mateixos.

Els avenços de la tècnica en el terreny audiovisual han convertit el mitjà televisiu en l'eix central de la comunicació a tots els països, i no només en el camp de la informació dels esdeveniments de cada dia, sinó també en el terreny de la producció artística.

Catalunya, com a nació, té necessitat de posseir una televisió, un mitjà propi que pugui reflectir la realitat pròpia.

La identitat nacional de Catalunya i el seu continuat desig d'autogovern es configuren des del segle XI i es manté amb profunds i sovint traumàtics parèntesis al llarg de la seva història.

Catalunya té un pes en el conjunt d'Europa. Les àrees de l'economia més importants són la metal·lúrgia, la química, la tèxtil, les arts gràfiques, la maquinària agrícola, la producció vinícola i la indústria farmacèutica; també, el turisme i el comerç. Catalunya concentra més del 20 % del producte interior brut de l'Estat espanyol. Amb un territori gairebé igual al de Bèlgica, és l'onzena àrea econòmica europea en importància i la primera àrea industrial d'Espanya.

6.000.000 d'habitants
(15,8 % de l'Estat espanyol).
32.000 km² d'extensió.
23 % de les exportacions espanyoles.
40 % de les importacions.

Catalunya ha estat sempre cruïlla de civilitzacions. La fermesa en la defensa del seu caràcter, l'ha sabuda conjuminar amb l'obertura d'esperit. S'ha configurat una manera de ser tolerant, liberal, favorable a tot intercanvi, ja sigui econòmic, ja sigui cultural.

Barcelona és, de tot l'Estat, el primer centre d'edició de llibres, tant en castellà com en català, amb una forta projecció cap al mercat d'Amèrica llatina.

43 % dels títols editats a Espanya.
5^è país en la producció de llibres (darrera dels Estats Units, la República Federal Alemanya, el Japó i la Gran Bretanya).

Culturalment, Catalunya ha estat intimament unida a la resta d'Europa, vers on ha projectat els seus millors homes en els camps de les arts plàstiques (p.e., Joan Miró, Salvador Dalí, Pablo Picasso, Antoni Tàpies...), de l'arquitectura (p.e., Antoni Gaudí...), de la literatura (p.e., Joan Oliver «Pere Quart», Mercè Rodoreda...), de la música (p.e., Pau Casals, Lluís Llach, Companyia Elèctrica Dharma...).

Els catalans empararen sovint llur voluntat d'existència i d'afirmació col·lectiva agrupant-se a l'entorn del fenomen esportiu. Milers de practicants, centenars de grups, escampats per tota la nació, i dotzenes de campions (p.e., Jordi Llopart, Josep Marín...) acrediten aquest fet.

A Catalunya l'esport abasta tota mena de modalitats; des dels espais oberts on es practica el muntanyisme o la vela, fins a les petites pistes tancades de bàsquet, de handbol, d'hoquei patins; els afeccionats catalans s'estenen per tota la gamma esportiva. En el terreny de l'alta competició, hi destaca el F.C. Barcelona amb més socis que cap altre arreu del món.

La televisió va ser utilitzada per la Dictadura per a controlar ideològicament el poble, del qual donava una imatge pintorescament deformada. Processons, actes oficials, congressos, folklore i «demostraciones sindicales» van ser la tònica de la informació televisiva sota el franquisme.

El canvi democràtic encara no s'ha reflectit plenament en la televisió. Hi ha qui voldria mantenir-hi el localisme folklòric alienant, característic del passat.

OPINIONS:

R.C., mestressa de casa: «Sí, em sembla que pot anar molt bé tenir una televisió pròpia a Catalunya. Pot ser molt positiu.»

F.R., jubilada: «Si és catalana, sí; si és catalana de veritat, si no és com ara. Si ens podem regir per nosaltres mateixos: magnífic, 'estupendo'. Ara, si hem de continuar regits...»

F.M., estudiant: «Bé, com a nació que som, em penso que la televisió catalana és una eina indispensable pel referment de la nacionalitat i per la recuperació i afirmació de la llengua.»

R.R., tècnic: «Yo no soy catalán, soy castellano; entonces, el poco catalán que hablo ha sido a través de compañeros; entonces, no sé, entiendo que si veo la televisión en catalán puedo sacar algún provecho de ello.»

Una televisió en català és imprescindible per a la integració i la normalització lingüística. A més, ho és perquè el català continuï essent útil per a tota la vida social. La televisió catalana ha de servir perquè el català penetri a tot el teixit social, des de l'escola fins a la tercera edat.

El dret de Catalunya a disposar d'una televisió pròpia, amb un contingut pensat, decidit i elaborat des de Catalunya i per a Catalunya, és reconegut explícitament en l'article 16.3 de l'Estatut d'Autonomia, on s'especifica que:

La Generalitat podrà regular, crear i mantenir la seva pròpia televisió.

Des del propassat mes d'agost, en el Departament de Presidència de la Generalitat, un equip de professionals treballa en el projecte d'Empresa Pública de Producció i Emissió de Televisió de Catalunya.

Es disposarà d'una xarxa d'emissió amb tres branques, amb origen a Barcelona, i dirigides a Girona, a Tarragona i a Lleida.

Emissor principal al Tibidabo (20 KW) i enllaços amb els altres emissors, situats a Rocacorba, Alpicat, la Mussara i Montcaro.

En una primera etapa, la xarxa de reemissors assegurarà una cobertura del 86 % de la població de Catalunya. Dos centres, un d'emissió i d'informatius i un altre de producció de programes, seran situats a Sant Joan Despí, en terrenys ja adquirits per la Generalitat (34.000 metres quadrats).

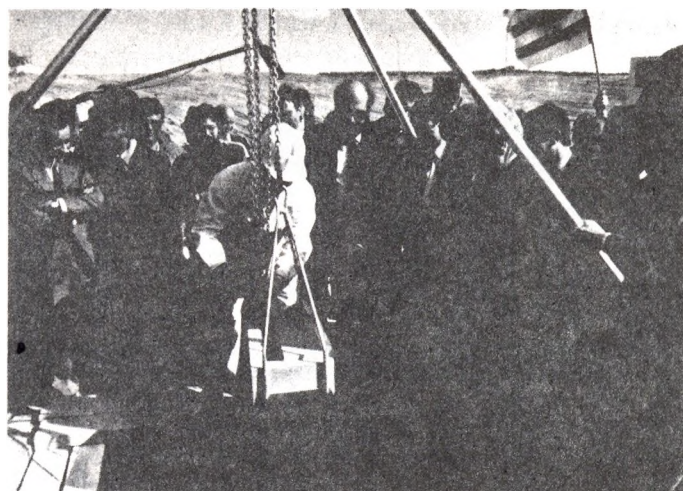
El Centre d'Emissió d'Informatius comptarà amb un estudi de continuïtat, un estudi de 150 m² per a telediaris i un estudi polivalent de 300 m² (superfície total CEI 8.800 m²). Al Centre de Producció i Programes, en un edifici separat, s'hi ha previst de muntar un estudi de 800 m², amb possibilitat d'accés del públic, i tres de 400 (total CPP 12.800 m²).

El complex que donarà cabuda a la Televisió Nacional de Catalunya serà acabat el juliol de 1984.

La primera pedra fou col·locada pel President de la Generalitat el 23 d'abril d'enguany. Aquest mateix dia s'inauguraven les instal·lacions provisionals (oficines, locals tècnics i estudi de 100 m²) situades a la cruïlla de la Diagonal amb el carrer de Numància.

El personal de redacció, de producció i tècnics ja han començat el procés de formació.

En una primera etapa, la producció pròpia de la Televisió Catalana serà eminentment informativa. En aquest camp l'objectiu és configurar un equip de redacció dinàmic i professionalitzat (28 operadors polivalents i 24 redactors). Es preveu la cobertura diària de l'actualitat catalana, de l'estatal i de la internacional. Tot això a través d'una infraestructura d'unitats lleugeres de reportatge (ENG). Una xarxa de corresponsals cobrirà l'actualitat; es comptarà amb serveis contractats i amb intercanvis amb altres cadenes de televisió.

La Televisió de Catalunya ja ha presentat petició formal d'ingrés a la UER (Unió Europea de Radiodifusió), cosa que és imprescindible per a tenir accés a la informació diària internacional, sense la qual quedaria condemnada a ser localista i no competitiva.

En la primera fase, la programació serà de 32 hores setmanals. La definitiva, sis mesos després, arribarà a les 70.

La producció pròpia serà majoritària dins el conjunt de l'emissió (19 h 55' = 54,31 %). A part els programes informatius diaris (10,45 %), hi ha en projecte programes d'entreteniment (6,57 %), divulgatius (1,20 %), d'esbarjo (2,39 %), musicals (0,60 %), infantils, monogràfics (2,39 %) i programes concurs (0,60 %).

Un sistema d'edició de Teletext cobrirà una emissió de 50 hores setmanals.

La programació aliena (16 h 45' = 45,69 %) s'escollirà entre el millor del que ofereix el mercat internacional. Televisió Catalana ha participat en les últimes edicions dels mercats internacionals del sector de la producció, com el MIFED, de Milà; Montecarlo, i el MIV-TV, a Canes.

Es doblaran al català en la seva totalitat els films, els programes i les sèries que s'adquireixin a l'estranger.

«A Catalunya no pot haver-hi reconstrucció nacional, recuperació plena i total de la nostra identitat cultural i lingüística sense una Televisió institucional, d'altura de mires quant a plantejament i de forta audiència.»

Els premis «Baldiri Rexach» i la seva consolidació

Sens lloc a dubtes podem afirmar que els Premis Baldiri Rexach, convocats enguany per cinquena vegada, s'estan consolidant, com els més importants del nostre país que s'atorguen a l'escola catalana, a alumnes i a mestres per la

participació en la normalització de la nostra llengua i cultura en l'àmbit educatiu.

Com cada any, la participació ha crescut. Són cada cop més les escoles que es presenten i que són mereixedores del premi per la tasca que duen a terme i que sovint no poden ser premiades per l'imperant del límit dels deu premis possibles. Són tota mena d'escoles, les premiades i augmenta la participació de les públiques, fet que demostra que l'ensenyament en català no és un fenomen que només afecti a unes quantes escoles privades, si bé les capdavanteres en l'experiència. Ara bé, si al Principat cada dia hi ha més escoles premiades, a la resta de països (exceptuant-hi Catalunya Nord, on no passa un any que no s'obri una bressola o una escola primària —ja n'hi ha dues—), la situació sembla aturada. Al País Valencià i a les Illes, les escoles catalanes existents, ja han estat premiades i si bé sembla que s'han engegat

algunes experiències dins l'escola pública, no s'han arribat a consolidar. Esperem que l'obligatorietat de l'ensenyament del català sigui un pas per tirar endavant l'ensenyament en català, que fins ara és un fet testimonial.

Pel que fa als treballs d'alumnes val la pena remarcar l'augment considerable de treballs de BUP i d'EP en relació amb d'altres convocatòries, cosa que és un bon indicador, si bé encara puntual, de l'inici de la catalanització en alguns centres. Cal fer constar, a més, l'augment de la qualitat dels treballs, fet que ens demostra, un cop més, que al nostre país l'ensenyament en català gairebé sempre ha anat lligat amb la renovació pedagògica.

La participació en els treballs de mestres és sempre nombrosa, hi podem constatar un increment de treballs adreçats a l'ensenyament mitjà.

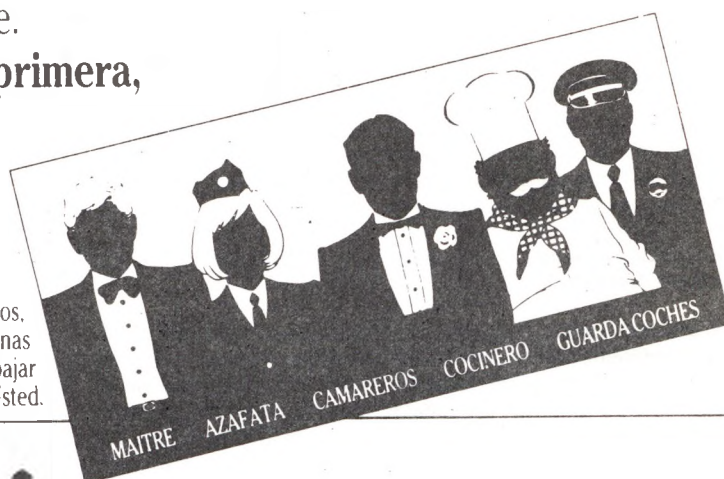
CONGRESOS - REUNIONES - BODAS - CONVENCIONES

EL CASINO DE LLORET LE OFRECE DISTINCION

En Casino de Lloret todo es distinción.
Sus Bodas, Congresos, Convenciones, etc.
destacan por su ambiente único y distinguido,
y por su servicio inmejorable.

**En Casinos, todo es de primera,
menos el precio.**

Consulte a Casinos,
para que estas personas
se pongan a trabajar
para Usted.

Casinos dispone
de Salones con
pequeña y
gran capacidad.

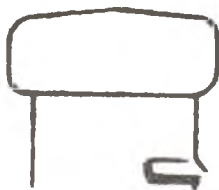
Información y Reservas: Tel. 972/36 65 12

Casinos de Catalunya, s.a.

CASINO LLORET DE MAR
Lloret de Mar (Gerona)

BUSTIA

L'EXPOSICIÓ DE SURO

Durant dos caps de setmana del passat mes d'octubre, va tenir restar oberta al públic l'exposició de suro, molt conegut a la nostra vila.

Els qui hi treballaren foren pràcticament membres de la Colla Excursionista i de l'Associació de Veïns, encara que els col.laboradors foren molt nombrosos.

La primera idea de l'exposició sorgí de la proposta que l'Assemblea Intercomarcal d'Estudiosos féu: Es tractava de fer alguna manifestació cultural, millor relacionada amb una activitat molt característica de la vila, en diversos pobles de la comarca de la Selva, amb motiu d'un simposium que es celebrà a Santa Coloma de Farners el tercer cap de setmana d'octubre.

Encara que Cassà oficialment pertanyi al Gironès, la col.laboració no va mancar. Com a dada curiosa cal a dir que Cassà fou un dels 3 únics pobles que va fer alguna cosa.

El motiu incial va ésser aquest; superades les primeres dificultats, es va començar a treballar.

Primer calia buscar un local. Un cop es trobà, calia acondicionar-lo, la qual cosa va costar moltes hores de treball a moltes persones.

La manera d'enfocar-la, l'aportació de les màquines, del material i en general tot el muntatge necessari per a significar el procés del tap i dels altres elements confeccionats a partir del suro, donant una visió històrica i també actual, va ésser possible gràcies al gran interès posat per la gent a qui es demanà col.laboració.

A tothom li feia il.lusió buscar el que tenia a casa seva, o a la fàbrica, explicar el que ell sabia i havia viscut. A tothom l'interessava, principalment perquè és un món molt familiar per a tots i fins i tot, un món estimat per tots, ja que gairebé a totes les famílies hi ha, o hi ha hagut algú o altre que hi ha treballat, o si més no hi té quelcom a veure-hi.

En tal cas, és una cosa molt cassanenca, molt de casa nostra, que a tots ens agrada de conèixer.

Cal dir també, però, que el qui no ha treballat mai en el suro, l'únic coneixement que en té és pel que li han pogut explicar els avis (a part del que hagi estudiat pel seu compte), o pares, però que, per exemple, a l'escola gairebé mai n'hem sentit a parlar, tret de casos de mestres molt concrets i al poble no hi ha hagut gairebé mai

l'oportunitat de conèixer-ho de prop, sense necessitat d'anar a molestar una fàbrica.

L'exposició ha servit de motivació per a parlar-ne, i és un fet. Potser caldria plantejar-nos si no valdria la pena de fer una mica d'esforç i posar-hi una mica de bona voluntat, i que aquesta exposició passés a ésser permanent, introduint-hi, és clar, noves coses, ampliant-la sempre que fos possible.

Roser

CREMEN ELS NOSTRES BOSCOS!!!

Glopades de fum enrogint el cel... una olor de socarrim... o potser la sirena dels bombers... massa vegades ja ens han fet mirar o flairar o escoltar i... sospirar!

Altra vegada es crema el bosc, un bosc de casa nostra, que és de tots i que ningú no té dret a canviar. El bosc es crema i sols podem sospirar!

Tots els que ens adonem del que representa que es cremi un bosc, per petit que sigui, sospirem, protestem i cridem i ens entristim quan això passa i ens sentim totalment impotents davant del que ja deixem per inevitable. Sovint encara pensem: "Qui pogués ésser bomber!"

I és que tot el que ens envolta, cada paisatge amb les seves plantes i els seus animals, la natura sencera és un regal que se'ns ha fet a tots, sí, a TOTS. I ningú per poderós que es consideri o per diners que tingui, NINGÚ sota cap pretext pot destruir allò que ens pertany a tothom. Fins i tot, encara que l'afany de diners ens podrís a tots i tots decidís especular amb la naturalesa per "enriquir-nos", no tindriem dret a fer-ho; perquè tenim l'obligació de deixar als que vénen darrera nostre el mateix que gratuïtament se'ns ha deixat a nosaltres. I hi ha encara una raó més poderosa per a respectar la natura, i és que d'ella en vivim! No vivim dels bancs, ni dels espectacles, ni de la civilització, ni de les fàbriques, ni de les armes,... és de la naturalesa d'on treiem el que ens cal per a beure, menjar i respirar. Per això quan el bosc es crema no podem sospirar i anar a dormir, no tots podem ésser bombers, però apagar el foc no és l'únic camí per evitar que es cremin més arbres!

Nosaltres també podem fer alguna cosa i l'hem de fer!

Quina cosa? Moltes i molt senzilles:

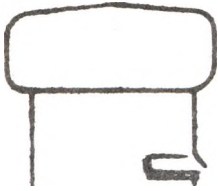
1.— Cal mantenir els boscos nets de brossa i de bardisses. Els propietaris han de netejar el bosc de bardisses, però mantenir-lo net de brossa és cosa de tots; cada dos dies passa l'escombriaire i cada mes podem treure runa, mobles vells, vidres,... al carrer, sense necessitat d'anar-ho a tirar al bosc.

2.— Calen tallafocs suficientment amples, que es mantinguin tot l'any nets de plantes.

3.— Cal evitar, sigui com sigui, la suplantació de la vegetació natural (que manté certa humitat ambiental i presenta una sèrie d'adaptacions contra el foc), per vegetació de llocs més secs, com són certes espècies de pins i eucaliptus (que afavoreixen el foc i l'erosió del sòl, fent alhora que es desaproveitin en gran manera les aigües de la pluja).

4.— Mai no hem d'encendre foc prop d'un bosc en l'època seca (de juny a setembre). Ni fogueres, ni llumins, ni cigarretes, res!

(Acaba a la pàg. següent)

BUSTIA

A UNA CONVILATANA

Doncs sí, ets una convilatana, amb tots els drets que comporta haver nascut a Cassà.

No sé quin ha estat el motiu de que et trobis vegetant pels carrers del poble. Feia molts anys que no veiem una estampa tan depriment i trista com la que comporta el veure un ésser, una persona sense to ni so, sense il·lusió, sense les iniciatives pròpies d'una persona sana.

Vas vestida de negra —mal vestida—, de qui portes dol? o ho fas per amagar la teva juventut?, perquè ets molt jove, noia, per deambular quinze o vint hores diàries pels carrers plens de cotxes. Compte! Que no t'esclafin, llavors: Eh! Qui ho havia de dir!

Aquest dia et vaig veure caminar molt de pressa i menjant un bon tros de pa; on anaves amb tanta quitxalla al darrera? Veia que reien molt, s'ho passaven molt bé, i tú com t'ho passaves? Què senties?

La mainada ja té una atracció a tota hora, i així, a l'administració l'hi surt de franc.

Ara, a l'hivern, on aniràs a escalfar-te el capvespre i faci una fred tan forta que se't gelin els dits i les orelles? Crec que hi haurà alguna persona que tindrà un càrrec públic que se'n preocuparà. ¿No pensa que tenen l'obligació de vetllar i procurar resoldre el teu problema?

Els regidors del poble i més responsables, estant en aquests moments molt preocupats per qui dirà l'insult més verinós a l'altre... diuen que es tracten de mentiders i d'immorals. T'explico això perquè tinguis paciència, primer és una cosa que l'altra, i el teu cas no té tanta pressa, deixa'ls fer. Potser quan treguis una travessa ("qui-niela") s'adonaran que necessites una assistència social, unes atencions que en aquests moments no et poden oferir. Estan massa ocupats.

Adéu Roser, s'apropen les festes de Nadal, festes d'amor i de joia, espero que per aquestes dates no corris ja pels carrers, voltada de badocs; que estiguis en un lloc, que si no voltada d'amor i joia, almenys de comprensió i justícia.

2-12-83

CREMEN ELS NOSTRES BOSCOS !!! (Ve de l'anterior)

5.— Finalment ens hem de conscienciar i conscienciar els nostres fills del que representa el bosc per a l'home.

Potser molts de vosaltres pensareu que tantes precaucions no serveixen de res si els focs són provocats, però heu pensat com es facilitaria la tasca dels bombers si els boscos estiguessin nets i tinguessin tallafocs eficaços?

El bosc representa per a la humanitat el que representen els pulmons per a un individu: sense pulmons un home mor, sense bosc morirem tots!

És que arribarà el dia que haurem de lamentar que fa més de 200.000 anys els nostres avantpassats descobriren el foc?

XON

Diputació de Girona

Gabinet de Premsa

NOTA DE PREMSA Nº 249
7 de gener del 1.984

II CAMPANYA DE CONCERTS DE MÚSICA PER A COBLA

Patrocinat per la Diputació de Girona, i amb la col·laboració de la Generalitat de Catalunya i de diferents Ajuntaments, tindrà lloc durant aquest primer trimestre d'enguany la II Campaña de Concerts de Música per a Cobla a diferents indrets de les nostres comarques.

Enguany, la Diputació ha volgut donar un interès especial a la Campaña 1, a més del Concert s'oferirà, al mateix dia i a la mateixa localitat, una audició amb la qual els aimants de la nostra dansa podran gaudir d'una ballada de sardanes.

Al mateix temps, i per tal de divulgar més l'esperit de la sardana en el seu aspecte musical, històric i anecdòtic, s'oferiran 10 programes de ràdio que seran transmesos per les emissores Radio Girona, Radio Cadena Espanyola, Radio Grup, Radio Olot, Radio Costa Brava de Palamós, Radio Antena Blava de Blanes i Radio Popular de Figueres, amb el que es cubrirà pràcticament una audiència que abastarà a totes les nostres comarques.

El nom del programa serà "Tonada i Dansa" i cadascun d'ells tractarà sobre la biografia d'un autor, s'analitzarà un instrument de Cobla i es comentaran diferents anècdotes i aspectes de la nostra música, amb un tractament específic en el programa a emetre uns dies abans de celebrar-se cada un dels concerts i a cada localitat respectiva. Aquests programes inclouen, endemés, un concurs sobre temes sardanístics el qual comptarà, com a primer premi d'una edició completa de la Gran Enciclopedia Catalana, així com de 50 premis més consistents en lots de discs.

La part musical d'aquesta Campaña anirà a càrrec de la prestigiosa Cobla La Selvatana, tinguen cura la presentació dels concerts, així com la direcció dels programes de ràdio en Robert Roqué.

Las localitats a on se celebraran aquestes audicions i concerts, així com la data dels mateixos, seran:

7 gener	- Begur
12 febrer	- Olot
14 "	- Ribes de Freser
11 març	- Salt
18 "	- Cassà de la Selva
31 "	- La Jonquera
7 abril	- Sarrià de Ter
8 "	- Figueres
14 "	- Sant Hilari Sacalm
15 "	- Sant Joan les Fonts
28 "	- Arbúcies

Amb aquesta acció, juntament amb els cursos de tenora que organitza cada any, i que enguany compta amb més de 20 alumnes, la Corporació gironina vol contribuir amb la divulgació i promoció d'un dels aspectes culturals i folklòrics més representatius de les nostres terres.

Gabinet de Premsa

GIRONA, CAPDAVANTERA DE LA CARN

El sector està preparat per fer un bon paper a Europa

Un sector industrial molt important a les comarques gironines és el de les indústries de transformació càrniques. I ho és encara més si ho comparem amb la resta de Catalunya i de l'Estat espanyol.

Segons dades de 1981, el valor de la producció fou superior als 35.000 milions de pessetes, xifra que representa el 40 % sobre Catalunya i l'11'5 % sobre la producció total espanyola. A més a més vol dir que Girona és la primera província seguida de Barcelona, Lleida (només una mica més de la meitat de Girona), Madrid, Burgos, València, etc. Trobem Tarragona situada al 15.e amb una sisena part del valor produït a Girona.

En el requadre estadístic que publiquem veiem, doncs, que Catalunya produeix el 28'5 % del valor total de l'Estat i aleshores es comprèn la gran importància que té per a aquest sector l'"Institut Català de la Carn" amb modernes instal·lacions a Monells, i que és un organisme autònom adscrit a la Generalitat de Catalunya. Així ho ha comprès també el Ple de la Cambra de Comerç i Indústria de Girona que -atenent una sol·licitud de l'esmentat Institut- va acordar de concedir-li una quantiosa subvenció per al finançament d'alguna de les seves activitats en profit del sector càrnic. Els seus treballs d'investigació ja són coneguts arreu i la seva categoria l'han reconeguda fins i tot d'altres associacions establertes fora de Catalunya que li han encarregat diversos treballs. En realitat és el primer centre d'aquest tipus que existeix a Espanya. Malgrat aquestes dades tan positives i optimistes, el sector d'indústries càrniques té greus problemes i hem pensat que seria bo de comentar-los amb el Sr. Joaquim Boadas, Conseller Delegat d'una important empresa gironina. Pre-

sident de la Comissió d'Indústries Càrniques de la "FIAB - Federación Nacional de Industrias de Alimentación y Bebidas" i Vice-president de la "Federació Catalana d'Indústries de la Carn".

PESTA AFRICANA, EXPORTACIÓ I MERCAT COMU

El Sr. Boadas ens dona tota mena de facilitats per parlar de tots i de qualsevol tema en particular i ho fem sense un ordre ni qüestionari prèviament fixat.

-Com es podria fomentar l'exportació dels productes càrnics?

-Ara per ara, i mentre no es resolgui la Pesta Porcina Africana, no podem quasi parlar d'exportació perquè és molt poca cosa el que es pot vendre a fora. I aquest problema no és fàcil de resoldre perquè caldria avançar molt en l'aspecte legislatiu que permetés controlar al màxim aquesta malaltia, que els ramaders afectats tinguessin una garantia immediata de cobrament mitjançant la creació d'una assegurança específica, i donar a conèixer als mercats exteriors el que s'aconsegueixi en combatre l'esmentada pesta, més de difondre arreu les situacions d'epizootia que es poden produir. Caldria també augmentar el pressupost per a investigació a fi d'obtenir una vacuna que solventés aquesta dificultat.

-I què pot dir-nos respecte a vendre concretament als països de la C.E.E.?

-Tècnics del Mercat Comú que ens han visitat han qualificat d'extraordinàries moltes de les nostres indústries, però d'altra banda no han homologat gairebé cap d'aquestes empreses per poder exportar els seus productes a la C.E.E. per dos motius principals: a) perquè és possible que es proveixin de matèria prima procedent d'escorxadors públics o privats, amb instal·lacions defectuoses; b) pel sistema vigent d'inspecció veterinària que depèn pràcticament, a la majoria d'empreses, d'una relació laboral que en alguns casos pot influir en el cri-

teri de l'inspector. Això pot aplicar-se als productes de porquí, vacú i oví.

-En el cas de la integració d'Espanya a la C.E.E., les indústries de transformació càrniques a les comarques gironines podrien fer un bon paper o els crearia problemes?

-Estem preparats i ens seria beneficiós formar part de la C.E.E. És un mercat de 260 milions de consumidors que tenim al costat mateix de casa i els podem oferir una gamma de productes adequada amb unes qualitats que tindrien bona acceptació. És més, molts d'aquests clients en potència ja els coneixen prou bé, perquè en són consumidors quan vénen aquí a passar les vacances, i els agraden molt els nostres productes.

-La carn és tota de Girona?

-No, només els articles de vacú són elaborats amb matèria prima gironina. En canvi els productes de porquí ho són en un 30 % i l'altre 70 % el proveeix la ramaderia lleidatana.

ESCORXADORS MUNICIPALS, ESCORXADORS PRIVATS

-Són necessaris els escorxadors municipals?

-Està legislat que als municipis amb més de 5.000 habitants hi hagi un servei obligatori d'escorxadors, però hem de tenir en compte que aquesta disposició té el seu origen en el Reglament General d'Escorxadors que data de

VALOR DE LA PRODUCCIÓ

(en milers de pessetes)

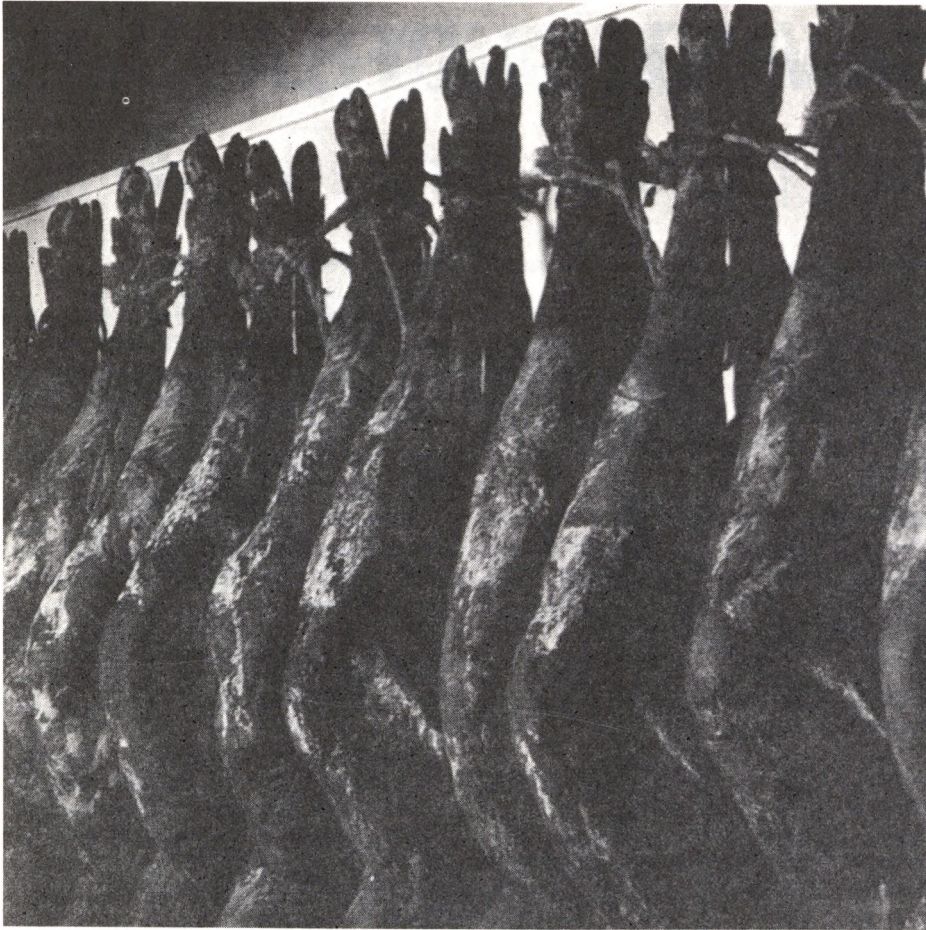
GIRONA	35.239.977
Barcelona	27.823.905
Lleida	18.602.139
Madrid	18.151.294
Burgos	15.556.701
València	12.165.494
Murcia	10.820.805
Navarra	10.222.597
Salamanca	9.908.447
Soria	9.728.311
Zaragoza	9.661.343
Lugo	8.931.382
Guipúzcoa	7.693.955
Córdoba	7.143.483
Tarragona	6.280.097

Dades corresponents al 1981
(Revista ARAL - Desembre/83)

PERSONAL OCUPAT

GIRONA	3.194
Barcelona	3.019
Burgos	2.104
València	1.933
Madrid	1.773
Navarra	1.415
Murcia	1.330
Salamanca	1.181
Zaragoza	1.150
Lleida	1.126
Lugo	1.028
Badajoz	906
Segovia	781
Pontevedra	745
Tarragona	728

Dades corresponents al 1981
(Revista ARAL - Desembre/83)

«Molts clients europeus en potència ja coneixen prou bé els nostres productes, perquè en són consumidors quan vénen aquí a passar les vacances».

1917 –d'ara fa seixanta-set anys!– que imposava aquesta obligació a tots els municipis de més de 2.000 habitants. Moltes d'aquestes instal·lacions són completament obsoletes i avui dia, amb l'increment experimentat aquests últims temps del nombre d'escorxadors privats, fa que els municipals no sigui un servei públic i diria que és per aquest motiu que no cal ni modernitzar-los ni fer-ne cap de nou. Els privats, molt ben equipats, ja donen l'abast i compleixen degudament amb totes les normes i disposicions tècnico-sanitàries.

En realitat, els escorxadors municipals són una càrrega per als Ajuntaments i no compleixen la funció històrica per a la qual van ser creats a començament de segle. Suprimir-los seria avantatjós per a tothom: els Ajuntaments no haurien de fer cap inversió per a modernitzar-los i s'evita el perill de futurs déficits, mentre que els privats augmentarien els seus coeficients d'utilització.

RELACIÓ AMB LES DUES ADMINISTRACIONS

–Què demanaria a l'Administració Estatal?

–Primer de tot demanaria que el "Ministerio de Agricultura, Pesca y Alimentación" tingués més en consideració el sector de l'Alimentació, que deixés de considerar-lo "la ventafocs" i que es reconegués la seva importància real, no la que li donen actualment. Només cal observar que inclús a l'enunciat del Ministeri som a la cua.

«El Ministeri hauria de deixar de considerar el sector com la ventafocs».

A les dues Administracions –l'estatal i l'autonòmica– també els demanaria que ens escoltessin quan els exposem els problemes sectorials. Per la nostra part els oferim col·laboració per tal de planificar la legislació, aplicar-la i fins i tot ajudar a controlar que es compleixi el que es legisli.

També el nostre desig seria una concentració de dependències; actualment els criteris inspectors, per exemple, són molt diferents degut a la intervenció de massa Ministeris, Organismes, etc.

PROMOCIÓ COMERCIAL I CAMBRES DE COMERÇ

Ens sembla convenient parlar de la promoció comercial genèrica dels productes càrnics elaborats a les comarques gironines i preguntem al Sr. Boadas què caldria fer.

–Hauria de formar-se un consorci industrial de productes càrnics catalans –no solament gironins– i un cop passades les anàlisis necessàries aconseguir la denominació de qualitat pels principals elaborats, igual com l'ha obtingut recentment la botifarra catalana. Això podria ser molt profitós.

–I pel sector en general?

–Caldria divulgar i fer conèixer a les empreses els diversos serveis que ofereixen les Cambres de Comerç als seus electors, ja que malauradament no totes saben el que poden anar-hi a demanar ni de què ni com podem utilitzar els seus serveis.

Si ens fos permès dir-ho nosaltres afegiríem que el que podria fer-se per divulgar i promocionar concretament els articles càrnics produïts a les comarques gironines seria un directori amb totes les empreses d'aquest sector industrial, on a més d'haver-hi el nom comercial, l'adreça, telèfon, apartat de correus i tèlex, s'especificués els productes elaborats, les marques comercials de cada empresa, etc. També podria contenir un índex de productes amb indicació de les empreses que els fabriquen i la llista per ordre alfabètic de totes les marques gironines amb el nom de l'empresa a què correspon cada una. Trobem que seria un llibret molt pràctic, per què si no, com pot saber a quina empresa del sector càrnic pot anar a comprar una bona llonganissa, un bon pernil o botifarra catalana un possible client amb establiment comercial al centre o sud d'Espanya? El directori d'indústries càrniques gironines resoldria ràpidament aquesta qüestió i facilitaria els noms i les adreces de les que fabriquen un i altre article d'entre el centenar d'indústries càrniques.

JOAN INDUSTRIAL

LA MALALTIA CORONÀRIA

Concepte

Entenem per malaltia coronària la reducció de l'aportament sanguini al miocardi, degut, la gran majoria de les vegades a arteriosclerosi (90-95 per cent dels casos).

Podríem dir amb altres paraules, poder una mica més comprensibles, que es tracta de la disminució del diàmetre interior de les artèries coronàries, que té com a conseqüència lògica la reducció de la quantitat de sang que arriba al múscul cardíac. Si la quantitat de sang que arriba al múscul cardíac és més petita del que aquest necessita per treballar es produeix el que anomenem malaltia coronària, també dita cardiopatia isquèmica.

Freqüència

Té que quedar clar, en primer lloc, que la freqüència no és la mateixa pels diferents grups de població.

Existeixen diferències de freqüència entre el medi rural i l'urbà, entre homes i dones, entre diferents grups d'edats, etc.

La freqüència de dita malaltia ens dóna una idea clara de la importància d'aquesta. L'arteriosclerosi és la primera causa de mort als EE. UU. Set milions de nord-americans han tingut almenys un infart i 650.000 persones moren cada any als Estats Units de malaltia coronària. L'infart de miocardi causa, en aquest país, el 35 per cent dels morts en homes d'edats compreses entre 35 i 50 anys.

El fet que aquest estudi el fagi amb estadístiques nord-americanes es degut, exclusivament, a què a Espanya no hi ha cap estudi seriós, a excepció del de Manresa, sobre aquest tema.

S'ha calculat que, en aquesta població, existeix una taxa de mortalitat, causa d'aquesta enfermetat, i per mascles entre 40 i 59 anys, de 1.000 per 100.000 / any.

Factors de risc coronari

Són aquells signes biològics o hàbits adquirits, trobats amb major freqüència entre malalts de cardiopatia coronària que en la població general de la que aquests procedeixen. Dit d'una altra manera són aquells factors que predisposen a patir arteriosclerosi coronària.

Els principals factors de perill coronari són: hiperlipèmia (augment de "greix" a la sang), hipertensió (augment de la pressió) i tabaquisme. Altres factors involucrats són: edat, sexe, diabetis, stress, predisposició genètica i obesitat.

Hiperlipèmia.- Podem afirmar que com més grasses d'animals s'ingereixen (carn de vedella, porc, ous, llet, etc.) més gran és el nivell de colesterol a la sang, a major nivell de colesterol més probabilitats tenim de desenvolupar arteriosclerosi. No tenim d'oblidar que, en general, la malaltia coronària és una malaltia de societats amb notables possibilitats econòmiques.

Hipertensió.- La malaltia coronària es presenta amb major freqüència entre individus afectats de pressió alta independentment de l'edat i del sexe. Estudis acceptats universalment demostren que existeix història de hipertensió en un 38 per cent de les morts sobtades, en un 50 per cent de mascles amb angina de pit, i en un 60 per cent de pacients amb infart de miocardi. A més a més si una persona pateix un infart i el supera, el pronòstic a llarg termini és pitjor en el cas que aquest pacient sigui hipertens.

Tabaquisme. (cigarretes).- En l'actualitat és el factor menys discutit, cap investigador en tot el món té dubtes sobre la relació cigarretes/arteriosclerosi. Avança considerablement l'edat de patir un infart. S'ha de senyalar que si es deixa l'hàbit de fumar, als 10 anys d'haver-lo conseguit és té pràcticament el mateix risc que una persona que no hagi fum mai.

Edat i sexe.- Com més grans més probabilitats de patir malaltia coronària. Les dones premenopàusiques semblen estar protegides d'aquesta malaltia, per cada dona afectada es troben varis homes malalts. A partir de la menopàusia la diferència entre sexes es fa més petita. També val la pena senyalar que "gràcies" al tabac aquesta diferència entre sexes disminueix.

Herència.- En moltes famílies hi ha predisposició. En alguns casos aquesta predisposició va lligada a una història familiar de hipertensió o hiperlipèmia.

Diabetis.- Des del descobriment de la insulina i amb el major control de la malaltia, els pacients de diabetis no solen morir per la seva malaltia, sinó per problemes vasculars relacionats amb l'arteriosclerosi.

Stress.- La malaltia coronària és una malaltia típica de professions lliberades, de persones que es caracteritzen pel sentit de la urgència del temps, estar en continu estat d'alerta, no saber relaxar-se i posseir hiperactivitat motora.

És interessant ressaltar que aquests factors de risc es potencien, i a més factors més risc de patir malaltia coronària.

Clinica

La malaltia coronària es pot manifestar de diferents maneres: l'angina de pit, infart de miocardi, mort sobtada, insuficiència cardíaca i/o arritmia.

Angina de pit.- És una sensació de dolor, opressió o malestar localitzats generalment en el tòrax i que produeix una isquèmia (falta d'arribada de sang) miocàrdica transitòria. Dura pocs minuts. Existeixen certs desencadaments: esforç, emoció, còlera, espant, pressa, activitat sexual, etc.

Infart de miocardi.- Quadre més greu que l'anterior. Tradueix una manca d'arribada de sang al miocardi més severa que en el cas de l'angina. Es caracteritza pel dolor, de característiques opressives, en general localitzat a la cara anterior del tòrax, que pot irradiar al coll, mandíbula, espatlles i braços (més a l'esquerra), aquests factors a vegades són acompanyats de nàusees, vòmits i sudoració.

Mort sobtada.- Mort imprevista i ràpida d'una persona aparentment sana. El 90 per cent d'aquests casos es deuen a malaltia coronària.

Insuficiència cardíaca.- Fracàs del cor en la seva missió d'assegurar un aportament adequat de sang a tota l'economia, a tot el cos. El símptoma principal és l'ofegament, manca d'aire que experimenta el pacient. A major grau d'insuficiència cardíaca menys quantitat d'exercici s'ha de fer per què apareixi l'ofegament.

Arritmia.- Pèrdua del ritme normal del cor. A vegades el malalt no se n'adona, en altres casos experimenta palpitations, mareig o pèrdua de consciència.

Importància del tema

Per acabar, anem a ressaltar els aspectes més importants

Diputació de Girona

Gabinet de Premsa

NOTA DE PREMSA Nº 251

25 de Gener del 1.984

Ahir dimarts tingué lloc a la Diputació de Girona l'Acte de Signatura dels corresponents convenis establerts, entre les Conselleries de Sanitat i Seguretat Social i la de Justícia, de la Generalitat de Catalunya, i la Diputació de Girona.

Signaren els Convenis per part de la Generalitat, els Consellers Honorables senyors Josep Laporte i Agustí Bassols, respectivament, així com l'Il.lm. President de la Diputació de Girona senyor Salvador Carrera.

D'una part s'establí un conveni entre la Conselleria de Justícia i la Diputació que contempla l'assistència mèdica ambulatoria gratuïta a tots els infants i adolescents depenents de la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors.

Pel que fa als infants i adolescents fins a 18 anys, i a través de la Llar Infantil, s'atendrà a tots els de les comarques gironines. Per aital motiu, la Direcció General de Protecció i Tutela de menors satisfarà la quantitat de 800,- pessetes per dia i nen.

Ademés s'adequarà la segona planta de la Llar Infantil com a Centre d'Acollida d'infants. Les obres d'acondicionament i l'equipament de la Sala aniràn a càrrec, a parts iguals, de la Generalitat i la Diputació.

També preveu aquest Conveni la realització d'unes jornades sobre famílies acollidores, així com d'uns cursos de formació d'educadors, i la creació d'un centre de documentació i estudi sobre el tema de l'infància i adolescència en perill a les comarques de Girona, a través d'una Fundació Privada. Les despeses que suposa la realització d'aquestes activitats seran satisfetes, a parts iguals, entre Generalitat i Diputació.

L'altre Conveni signat entre les Conselleries de Sanitat i Seguretat Social i de Justícia i la Diputació estableix la creació de comunitats infantils a Blanes, Figueres i Olot.

Es objectiu d'aquest conveni l'endegà un plan pilot de instal·lacions comunitàries d'atenció social a l'infància i adolescència, i a tal efecte crear una Comissió de concertació que estarà presidida per l'Il.lm. President de la Diputació i per comissionats de les Direccions Generals de Serveis Socials i la de Protecció i Tutela de Menors, que conjuntament amb els Ajuntaments interessats, procediran a estudiar la participació del municipi en el projecte, a l'aprovació del projecte tècnic i pressupostari que proposi la Diputació, a l'elaboració de l'estatut rector de l'establiment i a la preparació del Conveni específic a signar entre la Generalitat, la Diputació i els ajuntaments respectius.

Aquestes comunitats tindran consideració d'establiment social sense ànim de lucre havent-se d'inscriure en el registre corresponent i disposaran d'un Consell rector, que estarà compost per:

Un membre del Departament de Sanitat i Seguretat Social, un membre del Departament de Justícia, un membre de la Diputació de Girona, i un membre de l'Ajuntament respectiu.

L'aportació econòmica serà satisfeta, pel que fa referència al pressupost d'acondicionament i equipament dels centres esmentats, en un 50% pel Departament de Sanitat i Seguretat Social, en un 25% per la Direcció General de Protecció i Tutela de Menors, anant el 25% restant, així com les despeses de personal necessari, a càrrec de la Diputació de Girona.

Aquests convenis han estat possibles donada la competència exclusiva de la Generalitat de Catalunya en les institucions públiques de Protecció i Tutela de Menors, així com d'Assistència Social, ademés d'ha ver estat assumides per l'Administració catalana les corresponents funcions estatals, i donada la preocupació constant de la Diputació de Girona envers tot quan depent directament de les seves atribucions, i d'una manera especial aquelles de caire humà, resoltes a través del manteniment dels seus Centres de Serveis Socials i Sanitat, amb el desig i necessitat d'ambdues Institucions de coordinar aquests serveis, per tal d'oferir, dins les possibilitats, una major eficàcia i servei a les nostres comarques.

DIUMENGE, DIA 11 DE MARÇ : TOTS AL REMEI !!!

SARDINADA – TRIAL SIN – SARNANES – JOCS DE CUCANYA – ARROSADA

Festeigs del Carnestoltes, organitzat per l'Associació de Veïns de Cassà.

LA MALALTIA CORONÀRIA

(Ve de la pàg. 17)

que pot i ha de conèixer la població general amb respecte a la malaltia coronària, i no ens ocuparem del diagnòstic i tractament d'aquesta, ja que són competència pràcticament exclusiva del metge.

En primer lloc tenim de saber que l'arteriosclerosi és la malaltia més freqüent del nostre segle. Essent, la malaltia coronària un greu problema per les seves repercussions laborals, socials i assistencials.

En segon lloc, deixar ben clar que existeixen uns factors de risc contra els quals podem lluitar, aquest és la comesa de la Medicina Preventiva. Aquesta lluita significa: ingerir pocs greixos animals (el rovell d'un nou porta 250 mg. de "greix" i el màxim permès diari estaria en 300 mgrs.), no

fumar cigarretes, tratar la hipertensió i la hiperlipèmia si existeixen, fer exercici físic, etc.

En tercer lloc, en cas de patir una dolència "sèria" anar al metge sens falta. S'ha comprovat que des de que el pacient experimenta símptomes d'infart de miocardi fins que arriba a l'hospital, passen unes quatre hores per terme mig, i els perills de dita malaltia són màxims a les primeres hores. Un 20 per cent dels pacients arriben morts a l'hospital i un 10 per cent en males condicions.

Com hem vist, la malaltia coronària és un clar exponent de la necessitat que existeix de reestructuració de la Medicina Primària o Familiar. És important que tots siguem conscients del vertader valor que posseeix la Medicina Preventiva. La malaltia coronària és un clau exemple del tant conegut adagi "més vale prevenir que curar".

LL. B.

Schneider

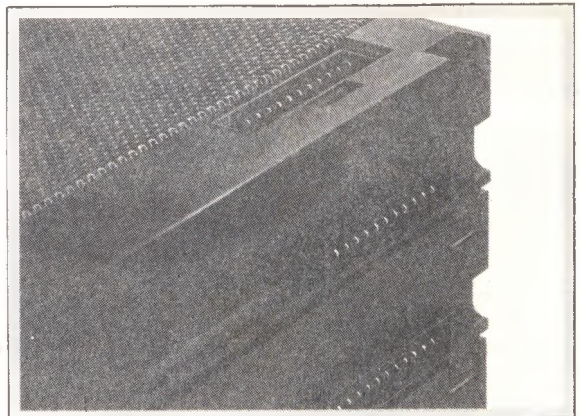
HiFi made in Germany

Tecnología de inter-conexión enchufable. Sin cables y segura para el futuro.

En el campo de la HiFi, hay muchos sistemas de alta tecnología, que se ofrecen como un sistema HiFi completo. Pero estos sistemas, si han de ser considerados como tales, no sólo deben dar cantidad de características técnicas, sino que además han de ser versátiles, ampliables y seguros de cara al futuro. De tal forma que su equipo HiFi no quede anticuado el día de mañana. Schneider en consecuencia a todo esto, ha desarrollado un sistema HiFi, que puede ser realmente clasificado como tal: El DCS-Direct Contact System. Una revolución en el campo de la HiFi. Un sistema

extra-plano, de construcción por módulos, con diseño elegante, de funcionamiento seguro, sin problemas, ni ruidos de conexión de los cables, evitando los molestos ovillos de cables, está claro que este sistema, le abre toda clase de posibilidades para conectar los módulos juntos y situarlos a su gusto. **Esto es versatilidad.**

Naturalmente esto no es todo. El sistema DCS es ampliable en cualquier momento, debido a sus »geniales conectores«. Esto quiere decir, que en cuanto aparezca una novedad en el mercado, los respectivos componentes pueden ser fácilmente acoplados o sustituidos. Sin cables, ni errores en las conexiones, y dispuestos para su uso inmediato. Su equipo HiFi

estará siempre al día. Y recuerde que la tecnología avanza **Esto es seguridad de futuro.**

De todas formas el sistema DCS-Direct Contact System no es sólo un sistema especial por su forma de inter-conexión variable y segura

de cara al futuro, sino porque ha sido concebido por encima de todo, para conjuntar HiFi, TV, Video. Vd. puede equipar completamente su estudio HiFi-TV-Video. Reune altas características totalmente coordinadas unas a otras. **Este es un sistema con sistema.**

Schneider

DCS

Direct Contact System

Gener-Casadevall, S. A.

INSTAL.LACIONES ELECTRIQUES I FONTANERIA

CARDENAL MARGARIT, 14
TELEFON 21 34 41
GIRONA

TALLER: PUIGCOGUL, 19
TELEFON 46 07 25

BOTIGA I OFICINES:
CARRER MAJOR, 17
TELEFON 46 00 85

CASSÀ DE LA SELVA
(GIRONA)

160 Pere Coris

Enric Coris . 8